

คำร้องที่ ๒๒๗ / ๒๕๕๔

คำสั่งที่ ๑๑๐ / ๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

{	ระหว่าง	นายชูชาติ อารีย์ศรีสำอังก์	ผู้ฟ้องคดี
		สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๒๘๔/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๕๕๓/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ระดับ ๔ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ นาฬิกา ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้บริเวณชั้นล่างหน้าลิฟท์ อาคารรัฐสภา ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่ง ที่ ๖๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๘ ราย ซึ่งรวมทั้ง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีด้วย ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดจริง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ ๑๖๕๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒ ผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ปรากฏว่าคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) มีมติให้ยกอุทธรณ์และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ ๑๖๕๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษปลดออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ ๑๖๕๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งปลดออกจากราชการต่อคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ต่อมา คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ได้มีหนังสือที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) มีมติให้ยกอุทธรณ์ โดยผู้ฟ้องคดีทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ตั้งแต่วันที่ศาลปกครองเปิดทำการ ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีไม่พอใจผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ผู้ฟ้องคดีย่อมสามารถดำเนินการเพื่อให้ได้รับการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายนั้นจากองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในขณะนั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นการยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ภายในกำหนดระยะเวลา ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) หรือใช้สิทธิทางศาลโดยยื่นฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีอยู่ในขณะนั้นเสียภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเช่นนั้น ผู้ฟ้องคดีเพิ่งมายื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ จึงเป็นการใช้สิทธิฟ้องคดีเมื่อพ้นอายุความตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้แล้ว

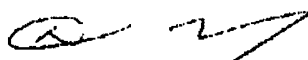
/ศาลจึง...

ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาผู้ออกคำสั่ง ได้ระบุดังการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ใน คำสั่งดังกล่าว ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องคดีนี้ จึงขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีมายื่นคำฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ ซึ่งพ้นกำหนดระยะเวลา การฟ้องคดีแล้ว จึงไม่อาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาตามข้อ ๓๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา ชอบแล้ว

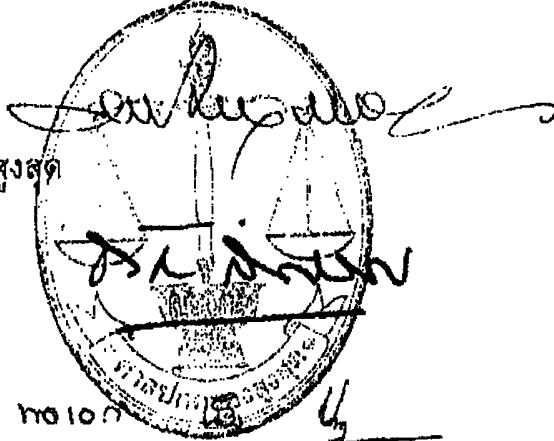
จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

นายพีระพล เซาว์ศิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

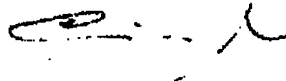
นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม คันสนาคม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพล สิงห์โกวินท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้ จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ ไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๔ อุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ที่มีมติให้ยกอุทธรณ์ แต่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ก็ไม่เคยแจ้งสิทธิของผู้ฟ้องคดีว่าหากไม่พอใจก็สามารถดำเนินการต่อไปอย่างไรบ้าง จึงถือว่าสิทธิของผู้ฟ้องคดียังไม่เกิดขึ้น ดังนั้น ต่อมาเมื่อศาลปกครองเปิดทำการ สิทธิของผู้ฟ้องคดีย่อมเกิดขึ้นนับแต่วันที่ศาลปกครองเปิดทำการ ฉะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ศาลปกครองชั้นต้นเปิดทำการ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้ภายในอายุความ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ระดับ ๔ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีกับพวก ในที่สุดผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งลงโทษให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งผลอุทธรณ์การลงโทษไปให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์การถูกลงโทษทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) เลขที่ ๓๘๑๔ พร้อมใบตอบรับเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๓ แต่ใบตอบรับสูญหายในภายหลัง จึงไม่ทราบว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการอุทธรณ์ลงโทษในวันใด ในกรณีนี้มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด ๗ วัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการอุทธรณ์การถูกลงโทษเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๓ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องระบุนิติกรรมการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการ

/ข้าราชการ...

